

Дело C-341/24

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване:

8 май 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Corte suprema di cassazione (Италия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

8 май 2024 г.

Жалбоподател:

Duca di Salaparuta SpA

Ответници:

Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle Foreste

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc.coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Предмет на главното производство

Главното производство се отнася до искане за обявяване на недействителност и/или невалидност на регистрацията на ЗНП (защитено наименование за произход) в лозаро-винарския сектор и признаване на съответното КНП (контролирано наименование за произход) на национално равнище. В подкрепа на това искане се твърди, че наименованията са заблуждаващи и/или заявени недобросъвестно и във всеки случай засягат чужди марки.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламенти № 1493/1999, № 1234/2007 и № 1308/2013, за да се определи приложимият режим за проверка на валидността на извършената през 2009 г. регистрацията на ЗНП на вина, чието наименование вече е било регистрирано преди влизането в сила на Регламент № 1234/2007. Това наименование засяга по-ранна търговска марка, ползваща се с репутация, и следователно може да въведе в заблуждение потребителите относно идентичността на виното.

С първия преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали в този случай следва да се приложат разпоредбите на приложение VII, раздел Е, точка 2, буква б) от Регламент № 1493/1999 и следователно дали такава регистрацията е разрешена, или следва да се приложат разпоредбите на член 118к от Регламент № 1234/2007, на член 43, параграф 2 от Регламент № 479/2008 и на член 101, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, и следователно такава регистрацията не е разрешена.

Вторият преюдициален въпрос се отнася единствено до хипотезата, при която Съдът приеме, че за проверката на валидността на регистрацията на разглежданото ЗНП се прилагат разпоредбите на Регламент № 1493/1999, раздел Е. Запитващата юрисдикция иска да се установи дали в такъв случай съществуват правила, различни от посочените разпоредби, които водят до недействителност на ЗНП или изключват неговата закрила, когато същото ЗНП засяга по-ранна търговска марка, ползваща се с репутация, и следователно може да въведе потребителите в заблуждение относно идентичността на виното.

Преюдициални въпроси

- 1) [...] [П]рилага ли се към регистрациите на ЗНП-ЗГУ (защитено географско указание) в лозаро-винарския сектор за наименования, съществуващи преди Регламент № 1234/2007, заменен след това от Регламент № 1308/2013, по-специално като ЗНП „Salaparuta“ PDO-IT-A0795 от 8 август 2009 г., що се отнася до пречката за регистрацията поради по-ранна марка, която поради своята известност и репутация може да направи въпросното ЗНП-ЗГУ заблуждаващо („закрилата може да въведе потребителите в заблуждение по отношение на истинската идентичност на виното“), член 43, [параграф 2] от Регламент (ЕО) № 479/2008, или по-точно [член] 118к от Регламент (ЕО) № 1234/2007 (впоследствие член 101, [параграф 2] от Регламент [1308]/2013), който изключва закрилата на ЗНП или ЗГУ, когато разглежданото наименование може да въведе в заблуждение потребителите „в светлината на репутацията и известността на търговската марка“, или посочената разпоредба не се прилага за наименования, които вече се ползват от национална закрила преди

регистрацията съгласно правото на Европейския съюз, в съответствие с принципа на правна сигурност (решение на Съда от 22 декември 2010 г., C-120/08, Bavaria), според който фактическото положение, освен при наличието на изрично указание в обратен смисъл, обикновено следва да бъде преценявано с оглед на правните норми, които му съответстват по време, със съответно прилагане на предходната правна уредба по Регламент (ЕО) № 1493/1999 и разрешаване на конфликта между наименованието за произход и по-ранната марка въз основа на предвиденото в тази правна уредба в раздел Е, [точка] 2, буква б) от приложение VII към посочения регламент?

- 2) Ако въз основа на отговора на първия въпрос се приеме, че е необходимо да се приложи Регламент № 1493/1999 към разглежданата в настоящото производство фактическа обстановка, [...] изчерпва ли предвидената в [раздел] Е от приложение [VII] към Регламент № 1493/1999 правна уредба, която има за цел да уреди конфликта между марка, регистрирана за вино или гроздова мъст, която е идентична със защитените наименования за произход или защитените географски указания на дадено вино, всички хипотези на едновременно съществуване на различните знаци и на закрила на наименованията на вина или все пак остава възможна хипотеза на недействителност или липса на закрила на по-късните ЗНП или ЗГУ, в случай че географското указание може да въведе в заблуждение потребителите относно истинската идентичност на виното поради репутацията на по-ранна марка, по силата на общия принцип за незаблуждаващия характер на отличителни знаци?“

Разпоредби на правото на Съюза, на които е направено позоваване

Харта на основните права на Европейския съюз, по-специално член 17; Регламент (ЕИО) № 2081/92, по-специално членове 14 и 17; Регламент (ЕО) № 1493/1999, по-специално членове 48, 52 и 54 и приложение VII; Директива 2000/13/ЕО, по-специално член 2; Регламент № 753/2002, по-специално член 28; Регламент (ЕО) № 510/2006, по-специално членове 3 и 14; Регламент (ЕО) № 1234/2007, по-специално членове 118б, 118и, 118к, 118л, 118т и 118ф; Регламент (ЕО) № 479/2008, по-специално членове 43, 44, 51 и 54; Регламент (ЕС) № 1151/2012; Регламент (ЕС) № 1308/2013, по-специално членове 101 и 107.

Национални разпоредби, на които е направено позоваване

Запитващата юрисдикция се позовава на различни италиански разпоредби в тази област, без обаче да ги представя изцяло, а именно: legge 10 febbraio 1992, n. 164 - Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini (Закон № 164 от 10 февруари 1992 г. за приемане на нови правила за

наименованията за произход на вината), по-специално член 1; decreto del Presidente della Repubblica 20 aprile 1994, n. 348 - Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini (Декрет № 348 на президента на Републиката от 20 април 1994 г. за приемане на правилник за процедурата по признаване на наименованията за произход на вината); decreto legislativo 10 febbraio 2005, n. 30 - Codice della proprietà industriale, a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273 (Законодателен декрет № 30 от 10 февруари 2005 г. за приемане на Кодекса на индустриалната собственост съгласно член 15 от Закон № 273 от 12 декември 2002 г.), по-специално членове 14 и 29; decreto legislativo 23 giugno 2003, n. 181 - Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità (Законодателен декрет № 181 от 23 юни 2003 г. за прилагане на Директива 2000/13/ЕО относно етикетирането, представянето и рекламата на храните), по-специално член 2; decreto legislativo 8 aprile 2010, n. 61 - Tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell'articolo 15 della legge 7 luglio 2009, n. 88 (Законодателен декрет № 61 от 8 април 2010 г. за приемане на правила за закрила на наименованията за произход и географските указания на вината, в приложение на член 15 от Закон № 88 от 7 юли 2009 г.); decreto legislativo 12 dicembre 2016, n. 238 - Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del commercio del vino (Законодателен декрет № 238 от 12 декември 2016 г. за приемане на наредба, уреждаща отглеждането на лозя и производството и търговията с вино)

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 От акта за преюдициално запитване е видно, че жалбоподателят в главното производство е предприятие за производство на вино, което притежава някои търговски марки, обозначаващи произвежданите от него вина. През 2016 г. той предявява искове по-специално срещу ответниците в главното производство пред Tribunale di Milano (Районен съд Милано, Италия), за да бъде обявена нищожността и/или недействителността на регистрацията на ЗНП, извършена през 2009 г., както и на признаването на КНП, извършено през 2006 г.: той твърди, че тези наименования са заблуждаващи и/или заявени недобросъвестно и във всеки случай засягат марките на жалбоподателя, регистрирани през 1989 г., ползващи се с репутация. Всъщност както тези наименования, така и тези марки съдържат израза „Salaparuta“. Посоченият съд отхвърля иска на жалбоподателя, който обжалва решението му пред Corte di appello di Milano (Апелативен съд Милано, Италия). Апелативният съд потвърждава решението на първоинстанционния съд. Жалбоподателят обжалва последното решение пред запитващата юрисдикция Corte di cassazione (Касационен съд, Италия).

Основни доводи на страните в главното производство

- 2 В касационната си жалба жалбоподателят излага пет основания, първите три от които са релевантни за преюдициалните въпроси.
- 3 С първото си основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на член 118к, параграф 2 от Регламент № 1234/2007, чийто текст е възпроизведен в член 43, параграф 2 от Регламент № 479/2008 и в член 107 от Регламент № 1308/2013. Corte di appello (Апелативен съд) неправилно е приел, че за да се провери валидността на спорното ЗНП, следва да се приложи преходното правило по член 51 от Регламент № 479/2008, което по същество възпроизвежда разпоредбите на член 118т от Регламент 1234/2007 и предвижда автоматична закрила на наименования като разглежданото, които вече са защитени по силата на преходната правна уредба по Регламент № 1493/1999.
- 4 Обратно, жалбоподателят твърди, че за да се провери валидността на спорното ЗНП, следва да се приложи член 118к, параграф 2 от Регламент № 1234/2007, който изключва закрилата на наименование за произход, когато в светлината на известността и репутацията на търговска марка потребителите биха могли да бъдат въведени в заблуждение по отношение на истинската идентичност на виното.
- 5 Според жалбоподателя, от една страна, признаването на национално равнище на КНП, съдържащо израза „Salaparuta“, е извършено, когато е бил в сила Регламент № 1493/1999, а от друга страна, регистрацията на ЗНП, съдържащо израза „Salaparuta“, е извършена впоследствие, а именно на 8 август 2009 г., когато са били в сила Регламенти № 1234/2007 и № 479/2008. Регламент № 1493/1999 само е приел случаите на национално признаване, като е изискал тяхното съобщаване на Комисията, без да предвижда условия за признаването или отказ за извършване на такова признаване. Регламент № 1234/2007, изменен с Регламент № 491/2009, отменя Регламент № 1493/1999, считано от 1 август 2009 г. След тази дата в процедурата по регистрация на ЗНП посочената регистрация е поставена в зависимост от окончателното решение на Комисията, докато на държавите членки е възложено провеждането само на предварителна процедура по оценка.
- 6 Жалбоподателят припомня, че преходните разпоредби на член 51 от Регламент № 479/2008 и член 118т от Регламент № 1234/2007, възпроизведени в член 107 от Регламент № 1308/2013, предвиждат, че наименованията с по-ранно национално признаване, защитени по силата на Регламент № 1493/1999, се регистрират за целите на и в съответствие с новия режим, освен ако не е бил постановен административен отказ от Комисията до 31 декември 2014 г.
- 7 Предвид горното, според жалбоподателя преходният режим, припомнен по-горе, трябва да се разбира в смисъл, че за наименованията, защитени по

силата на Регламент № 1493/1999, националното признаване на КНП е само предварително условие. То е необходимо, но не и достатъчно за регистрация на ЗНП на равнището на Съюза. Следователно ЗНП заменя предишното национално признаване, така че в съответствие с цитираните по-горе разпоредби на регламенти № 479/2008 и № 1234/2007 закрилата, осигурена на съществуващите наименования на вина, се предоставя изключително от правната уредба, която е в сила към момента на регистрацията на ЗНП за тези вина.

- 8 От това следва, както твърди жалбоподателят, че новите регистрации на ЗНП, отнасящи се до наименования, които вече са били признати на национално равнище по силата на Регламент № 1493/1999, съгласно преходното правило по член 51 от Регламент № 479/2008 и член 118г от Регламент № 1234/2007, не попадат в приложното поле на Регламент № 1493/1999, а представляват нови регистрации по смисъла на правото на Съюза. Новите регистрации съществуват едва от датата, на която са извършени, и са защитени по силата на действащото към същата тази дата право на Съюза, а именно по силата на Регламент № 1234/2007 и понастоящем на Регламент № 1308/2013.
- 9 При тези обстоятелства жалбоподателят оспорва обжалваното съдебно решение, тъй като в него се постановява, че член 43, параграф 2 от Регламент № 479/2008 не е приложим към проверката на валидността на регистрацията на разглежданото ЗНП, тъй като признаването на национално равнище на КНП, съдържащо израза „Salaparuta“, е извършено през 2006 г. и впоследствие това признаване се е ползвало от закрилата, предвидена в член 51 от Регламент № 479/2008.
- 10 Според жалбоподателя, на първо място, признаването на националните КНП, съществували преди 2009 г., сред които признаването на КНП, съдържащо израза „Salaparuta“, са отменени и прекратяват действието си от 1 август 2009 г. На второ място, регистрацията на спорното ЗНП не е предполагала само приключване на процедурата по признаване на посоченото КНП, а включвала и провеждането на отделна административна процедура. Тази административна процедура за регистрация на ЗНП, която попада изключително в приложното поле на правото на Съюза, е започнала с регистрацията на разглежданото ЗНП, извършена на 8 август 2009 г., и приключила на 1 януари 2015 г., тъй като Комисията не е поискала заличаването на тази регистрация най-късно до 31 декември 2014 г. в съответствие с разпоредбите на член 51 от Регламент № 479/2008 и на член 118г от Регламент № 1234/2007.
- 11 Жалбоподателят твърди, че правната уредба, предвидена в член 118к от Регламент № 1234/2007 и в член 43, параграф 2 от Регламент № 479/2008, която изключва закрилата на наименование, когато то може да въведе в заблуждение потребителите „в светлината на репутацията и известността на търговската марка“, трябва да се прилага и към проверката на валидността

на регистрацията на спорното ЗНП, тъй като тази правна уредба е била в сила както към датата на започване, т.е. 8 август 2009 г., така и към датата на приключване, т.е. 1 януари 2015 г., на процедурата, довела до регистрацията на разглежданото ЗНП.

- 12 Според жалбоподателя приложение VII към Регламент № 1493/1999 не съдържа разпоредба, аналогична на член 118к, параграф 2 от Регламент 1234/2007, която изрично изключва признаването на наименование за произход, ако потребителят може да обърка това наименование с друга търговска марка, ползваща се с репутация. Освен това член 118л от Регламент № 1234/2007 предвиждал възможност за съвместно съществуване на наименование за произход и на търговска марка в случаи, различни от посочения в член 118к, параграф 2. Жалбоподателят твърди, че към разглежданото ЗНП също се прилагат разпоредбите на посочения член 118к, параграф 2.
- 13 С второто основание на жалбата жалбоподателят изтъква при условията на евентуалност (ако се приеме, че разпоредбите на член 43, параграф 2 от Регламент 479/2008 и на член 118к, параграф 2 от Регламент № 1234/2007 не са приложими в настоящия случай), че дори по силата на предходната правна уредба, а именно Регламент № 1493/1999, не е разрешена регистрацията на наименования на вина, които биха могли да въведат потребителя в заблуждение поради репутацията на по-ранна търговска марка.
- 14 Жалбоподателят оспорва обжалваното съдебно решение в частта, в която се постановява, че наименование, което, както в настоящия случай, засяга по-ранна марка с репутация, може да въведе в заблуждение потребителите относно истинската идентичност на виното и следователно е заблуждаващо, трябва непременно да бъде признато за валидно по смисъла на Регламент № 1493/1999, тъй като последният не предвижда изрично невалидността на такова наименование.
- 15 Според жалбоподателя в светлината на систематичното тълкуване на Регламент № 1493/1999 във връзка с другите разпоредби на правото на Съюза, от една страна, следва да се изключи закрилата на заблуждаващо географско означение. От друга страна, не е обосновано тълкуването на разпоредбите, възприето в обжалваното съдебно решение, че по отношение на вината заблуждаващите наименования не са невалидни, само защото са били признати на национално равнище преди въвеждането на правната уредба, предвидена в Регламенти № 479/2008 и № 1234/2007.
- 16 С третото основание на жалбата, формулирано при условията на евентуалност, жалбоподателят разглежда хипотезата, че приложение VII към Регламент № 1493/1999 трябва да се тълкува в смисъл, че предвижда закрила и на ЗНП, които поради репутацията на по-ранна марка могат да въведат потребителите в заблуждение относно истинската идентичност на виното; в

този случай съгласно приложение VII, раздел E, точка 2 към Регламент № 1493/1999 посочената по-ранна марка, когато е идентична, както в случая, с регистрирано впоследствие ЗНП, дори не може повече да се използва, така че според жалбоподателя тази марка е отнета при липсата на съображения за обществена полза и без обезщетение.

- 17 В това отношение жалбоподателят твърди, че е налице необоснована разлика в третирането в сравнение с идентичното положение, отнасящо се до връзката между по-ранната марка с висока репутация и регистрирано впоследствие ЗНП съгласно Регламент № 2081/1992, който се отнася до наименованията за произход на земеделски продукти или храни, различни от вината. Всъщност член 14, параграф 3 от посочения регламент предвижда: „Не подлежи на регистрация наименование за произход или географско указание, когато предвид репутацията и известността на дадена марка, както и продължителността на нейното използване, регистрацията може да въведе в заблуждение потребителя по отношение на истинската същност на продукта“. [неофициален превод]

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 18 От разглеждания акт за преюдициално запитване е видно, че първият преюдициален въпрос се отнася до режима на закрила, приложим в случаи като настоящия, отнасящи се до периода 2006—2009 г., когато е имало съществуващо наименование за произход, а именно КНП, регистрирано в държавата членка през 2006 г., към което е добавена или заменена закрила на равнището на Съюза, т.е. ЗНП. В това отношение запитващата юрисдикция иска да се установи дали първото — националното — признаване запазва действието си и се ползва от закрила по Регламент № 1439/1999, или следва да се приеме, че това признаване е заменено от ЗНП и следователно това наименование се урежда от действащата правна уредба в хода на процедурата по регистрация на същото ЗНП.
- 19 Що се отнася до нормативната уредба на Съюза, в акта за преюдициално запитване се подчертава, че Регламент № 1493/1999 предвижда първоначално преформулиране на правната уредба на пазара на виното, като се въвежда класификация на вината. Регламент № 479/2008 установява нова класификация в лозаро-винарския сектор, която предвижда ЗНП и ЗГУ за вината, характеризиращи се със специфична връзка с територията на произход.
- 20 Според запитващата юрисдикция прилагането на ЗНП и ЗГУ в лозаро-винарския сектор по принцип е довело до изключване на националните системи за закрила, така че регламентите, отнасящи се до този сектор, въвеждат преходни правила, за да се отчете фактът, че в някои национални законодателства в Съюза вече е съществувала правна уредба относно наименованията за произход. Възползвайки се от възможността, предвидена

в Регламент № 1308/2013, Италия е запазила националните наименования, които следователно могат да продължат да съществуват наред с европейските наименования. В това отношение наименованието за произход „КНП“ продължава да пази стойността си на национално равнище.

- 21 Освен това в акта за преюдициално запитване се уточнява, че процедурата за регистрация на ЗНП включва три етапа. В първия етап производителите на вино подават заявление за регистрация на ЗНП до държавата членка, в която се намира районът на производство на вината. Във втория етап държавата членка изпраща заявлението на Комисията, след като извърши необходимата проверка, че условията са изпълнени, и след като вземе решение по евентуални възражения. В третия етап Комисията извършва допълнителна проверка и взема окончателното решение относно регистрацията на ЗНП.
- 22 По-нататък запитващата юрисдикция припомня решението на Съда по дело Bavaria, C-120/08, отнасящо се до тълкуването на Регламент № 2081/1992 относно наименованията за произход на земеделски или хранителни продукти, които не принадлежат към лозаро-винарския сектор. От това решение е видно, от една страна, че принципът на правна сигурност не допуска за начален момент на прилагане на акт на Съюза да бъде определена дата, която е по-ранна от датата на неговото публикуване, освен когато по изключение поставената цел изисква това и когато оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени. От друга страна, в същото решение Съдът е постановил, че същият принцип на правна сигурност налага обикновено и освен при наличието на изрично указание в обратен смисъл, всяко фактическо положение да бъде преценявано с оглед на правните норми, които му съответстват по време. Освен това, ако новата норма има действие само за в бъдеще, тя също се прилага, освен по изключение, по отношение на бъдещите последици от положения, възникнали при действието на предходните норми.
- 23 Запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно обжалваното съдебно решение, в настоящия случай се прилага член 51 от Регламент № 479/2008, съгласно който наименованията за произход, които вече са защитени на основание член 54 от Регламент № 1493/1999, се ползват от автоматична закрила чрез предвидената в член 46 от същия Регламент № 479/2008 регистрация, без да се засяга възможността Комисията да разпореди отмяна на закрилата до 31 декември 2014 г.
- 24 От друга страна, според жалбоподателя разпоредбите на член 51 от Регламент № 479/2008 и на член 118т от Регламент № 1234/2007 се прилагат само към процедурата за регистрация на спорното ЗНП, докато за проверката на валидността на регистрацията на същото ЗНП се прилагат разпоредбите на член 43, параграф 2 от Регламент № 479/2008, тъй като разглежданото ЗНП, регистрирано на 8 август 2009 г., представлява ново обстоятелство, което не може да попадне в приложното поле на Регламент № 1493/1999, който е отменен, считано от 1 август 2009 г.

- 25 Вторият преюдициален въпрос се отнася до хипотезата, при която се приеме, че към посочения в първия въпрос случай се прилага Регламент № 1493/1999. В акта за преюдициално запитване се подчертава, че посоченият регламент не съдържа специална разпоредба, която да може да разреши конфликта между, от една страна, по-ранна марка с репутация, и от друга страна, по-късно наименование за произход, което засяга тази марка и може да въведе потребителите в заблуждение. В този контекст запитващата юрисдикция иска да се установи дали е възможно от систематичното тълкуване на правната уредба относно защитата на марките да се изведе общ принцип, който защитава марките, включително наименованията за произход, срещу последващи заблуждаващи знаци, като се има предвид член 14 от Регламент № 2081/1992, макар той да не е приложим към лозаро-винарския сектор.
- 26 Както уточнява запитващата юрисдикция, посоченият Регламент № 2081/1992, за разлика от Регламент № 1493/1999, е имал за цел да уреди изчерпателно и изключително областта на наименованията за произход. По-специално член 14, параграф 3 от Регламент № 2081/1992 съдържа правилото, според което наименование за произход не трябва да се регистрира, когато предвид репутацията и известността на дадена марка, както и продължителността на нейното използване, регистрацията може да въведе в заблуждение потребителя по отношение на истинската идентичност на продукта. Това правило е въведено за вината едва с Регламент № 497/2008.
- 27 В това отношение запитващата юрисдикция припомня, че редица разпоредби забраняват всеки отличителен или описателен знак, марка или наименование за произход, което може да въведе в заблуждение потребителите, като например член 10, второ от Парижката конвенция от 20 март 1883 г. за закрила на индустриалната собственост, член 3а от Мадридската спогодба от 14 април 1891 г. относно преследването на фалшивите или заблуждаващи наименования за произход на стоките, преразгледана впоследствие във Вашингтон, Хага, Лондон и Лисабон, както и член 2 от Директива 2000/13.
- 28 Запитващата юрисдикция подчертава, че според ответниците в конфликта между марки и означения за качество често се прилага правило, различно от основното правило в областта на отличителните знаци, съгласно което по-ранните права имат предимство пред по-късните. В това отношение от правната уредба на Съюза произтича законодателен избор в полза на означенията за качество, което предполага, че те имат предимство пред другите отличителни знаци.
- 29 Според запитващата юрисдикция в лозаро-винарския сектор отношенията между защитени наименования и марки са уредени по същество по идентичен начин с другите продукти на хранително-вкусовата промишленост едва с Регламент № 479/2008, който въвежда нова система за

регистрация на общностно равнище на ЗНП и ЗГУ на вината, влязла в сила на 1 август 2009 г., на мястото на въведената с Регламент № 1493/1999 система. Последната система се основава на национална регистрация на наименованията, които след това автоматично се признават на общностно равнище.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ